

Verzamelde gedichten

Prachtig, die dichten van Hanny Michaelis. Haar gedichten zijn niet met opzet heel ingewikkeld gemaakt. Ik vind [de keuze die J.J. Voskuil heeft gemaakt](#) heel goed. Hij heeft een heleboel gedichten in zijn boekje opgenomen die ik ook meteen zou kiezen. Het is bij Michaelis niet altijd zo vrolijk. Het gaat vaak over verdriet en gemis en afscheid nemen of leven zonder de ander. Er wordt vaak genoemd dat zij geleden heeft over de moord op haar ouders door de nazi's. Dat kan ook niet anders. Hoe zou haar leven en haar poëzie zijn geweest zonder deze misdaden?

Het gedicht *UITTOCHT* dat hieronder staat vind ik één van haar vele mooie gedichten, liefdevol met een wrang einde en een uiting van de horror die ze heeft meegemaakt.

UITTOCHT

Voor vader en moeder

Zij worden opgejaagd en voortgedreven

tussen het avond- en het morgenrood

Langs alle wegen zoeken zij het leven -

aan alle wegen staat de dood

Verblind door sneeuw, doordrenkt van regen,

verkleumd van koude en door zon verbrand,

gaan zij een onbekende toekomst tegen -

wenkt hen niet ergens het beloofde land?

Wanhoop en angst verwringen hun gezicht,

maar het ontspant als zich hun handen vouwen
en in een roerend kinderlijk vertrouwen
hun blik zich smekend naar het Oosten richt.

De waanzin flikkert in hun ogen
als weerlicht door de najaarsnacht -
maar nog houdt in hun hart geloof de wacht,
nog weeft de hoop zijn ijle regenbogen.

Want voor hun ogen drijft een nevelwolk,
een stem klinkt donker in hun oren:

Vreest niet: nog zijt gij niet verloren!

Vreest niet - gij zijt het uitverkoren volk ...

Maar aan het einde van de verre reis
verdwijnt de nevel en verstomt de stem.

Helaas - God gaf hun hel voor paradijs:

zij kregen Polen voor Jeruzalem.

8 februari 1943

Schrijver

[Michaelis, Hanny](#)

Jaar uitgebracht

1996

Jaar gelezen

2024

Genre

Fictie

Informatie

[Over Hanny Michaelis bij de uitgever](#)

Trefwoorden

[poëzie](#)